

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конте почт. щажки 143.322.
Адреса для телеграм:
„Діло“, Львів.
Головний Редактор прий-
має від 11—12 год. перед-
полуднем.
Рукописів не зворотється.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 8-00 зал.
Чвертьрічно 18-00 „
Піврічно 37-50 „
Річно 75-00 „

ЗА ГРАНИЦЮ: В Америці і Закар-
патті, Галиції, Бельгії 20 фр. фр.,
Італії 7-50 зол., Німеччині 7-50 зол.,
Швейцарії 5 шв. фр., Чехослова-
ччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Бол-
гарії 7-50 зол., Австрії 7-50 зол.,
Зізна адреси і зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
Друкарні: 28-24.
В СПРАВІ ОГЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ
ЦІНА ОДНОГО ПРИПРИМКА
25 сот.

8 БАЛЬ МЕДИКІВ 8

у всіх саялах 6. Офіс. Касина,
вул. Фредри 1.

Заврошення можна дати в
Книгарні Наук. Т-ва ім. Шев-
ченка щоденно від год. 4—6.

Проти фальшування волі народу.

Промова посла д-ра В. Загайкевича на пленар-
ному засіданні Сейму дня 29. січня 1930 р. в
справі законопроекту про охорону виборів пе-
ред зловживаннями урядовців.

„Високий Сейме!“ Український Клюб ува-
жає ухвалення законопроекту, який маємо пе-
ред собою, річю конечною і пильною, яка му-
сить бути негайно поладжена. Бо коли з ріж-
них сторін цієї Високої Палати були піднесені
справедливі закиди проти чистоти останніх ви-
борів до сейму і коли пильовано поведінку дер-
жавних властей, які допускалися численних зло-
живань, то ми можемо лише одно ствердити, а
саме, що при останніх виборах до законодавчих
палат українське населення було позбавлене
можливості виявлення своєї волі, головнові
землях Волині, Холмщини, Підляшя і Полісся.
Згідно з правдою можемо ствердити, що на тих
землях посів вибрало українське населення,
тих посівів, які тепер засідають в рядах Безпар-
тійного Блоку вибрала державна адміністрація.
Численні приклади на те, що я сказав, є в актах
і матеріалах Комісії, покликаній до життя для
дослідів виборчих зловживань. Не буду говори-
ти про ті прояви життя, які викликають конче-
ність цього закону. З цілою свідомістю ствер-
джуємо лише, що може ніякий інший закон, я-
кий колинебудь і дещобудь побачив денне світло,
не є так обґрунтований життєвими потребами, як
цей. Шановний посол Зайдлер зауважив, що
існують матерії, існують ділянки, яких цей за-
кон не вирішує, а саме психічний терор, проти
якого треба шукати ліку, і що цей психічний те-
рор повинен бути знищений обов'язковими за-
конами. Тверджу, що саме цей закон має на ці-
лі запобігти безприкладному виборчому терору
зі боку влади. Прошу панів, чи це не є непри-
кладний терор, якого усунення домагається по-
нос. Зайдлер, коли старосту в Надвірній, по-
кликується на рескрипт воеводи з 16. січня
1928 р. і резолюцію з 28. січня тогож року пише
до шкільного інспектора в Надвірній таке:
„прошу видати відповідне розпорядження управ-
ителям і учителям усіх шкіл в повіті з приміт-
кою, що як репрезентанти уряду, вимагаю від них
як державних урядовців“ — (тут маєте, панове,
відповідь, чому цей закон є спрямований пере-
довсім проти державних урядовців)... — „ждалю
точно перестерігати основну політичну лінію у-
ряду, яку я репрезентую в повіті, як також про-
валяти активну і явну працю у виборчому періо-
ді, в теперішньому, особливо важному виборчо-
му періоді, буду пильно слідкувати за вислідами
їх позитивної праці“. А шкільна рада в Надвірній
цей резолюцією з дня 31. січня 1928 р. приписує
єс управителям народних шкіл в Надвірній, ка-
жучи їм безоглядно приновитися до вищена-
ведених вимог старости. Потім маємо другий
рескрипт того самого старости, який вимагає,
щоби панове управителя народних шкіл і вчителі
належали до місцевих окружних виборчих комі-
тетів Безпартійного Блоку, щоби були предсід-
никами і т. д. Чи це не є терор, коли кажеться
„буду пильно слідкувати за вислідами позитивної ви-
борчої праці“? Нинішній закон передбачує по-
станови, яких обов'язує досі законодавство
не обіймає своїми санкціями, передбачує саме
ці прояви життя, про які говорили мої перед-
бачники, а яких дотеперішні законодавці не у-
правлялися. (В цьому місці вичислює промов-
ця обов'язуючі в Польщі закони, що торкають-
ся виборів).

„Згадаю про одну важку і цінну постанову.
Нинішній проект виключає принововлювання з

Концерт і Вечерниці

„Комітету допомоги вдовам і сиротам по свя-
щенниках“ у Львові.

Відбудуться дня 4. лютого ц. р. в люксовій
салі Тов. Стрілецького, вул. Куркова ч. 23.
Карти аступу до набуття в „Доставі“ вул. Доміні-
канська ч. 11/1, від 8—2 год. 1—1

272 ст. к. п. к. яка каже, що слідчий суддя, коли
мова про припинення і принововлення слідчого
арешту, є зв'язаний постановами прокуратури.
Можу панам навести факти, що прокуратура за-
тирала і припиняла карні дохдження у вибор-
чих справах. Не хочу забирати панам часу циту-
ванням цілого матеріалу, яким розпоряджаю.
Скажу лише напр., що прокуратор при Окруж-
ному Суді в Самборі, — мимоходом кажучи,
відзначений потім командорським хрестом, —
припинив всі виборчі справи, які опинилися у
прокуратурі. Отже 26. квітня 1928 р. припинив
справу проти начальника громади в Мельниці
Лоневського, 28. квітня 1928 р. проти Потикано-
вича і тов., дня 11. травня 1928 р. проти коман-
данта поліції Вавра. Маю постанову прокурато-
ра в Перемишлі, який з місця припинив всі до-
хдження з приводу виборчих зловживань, до-
каних при виборах до громадської ради в
Радимні, кажучи, що вибори є тайні і що не мо-
жна вимагати, аби ті, яким вкрадено виборчі го-
лоси прийшли і сказали, на кого вони голосу-
вали, тому дальші дохдження є безцільові.
Коли мова про терор, то чи це не є психічний
терор найгіршої категорії, коли у виборчій агі-
тації на річ кандидатів „одинки“ органи держав-
ної влади зловживали негайну допомогову ак-
цію для жертв голоду і повені. В даному випад-
ку можу панам сказати, котрий поліціант, отже
знову не лаяк, але державний функціонер, гро-
зив, що відмовить всякої допомоги, коли люди
будуть голосувати на іншу лістуну ніж на „один-
ку“. Наведу оречення одного старосту, яке ві-
звало громаду, щоби вона предложила проект
поділу харчевих запасів поміж навішених по-
вінню. Прибійна рада тієї громади виготовила
дуже точний виказ потерпілих від того сті-
хійного лиха і представила його старосту. Ста-
росту не взяло під увагу того виказу, лише за-
твердило плян розподілу допомоги, предложен-
ний виборчим комітетом ББ! Це є той психічний
терор, проти якого мусимо боротися. Дивно
мусить вражати, що в хвилині, коли мова про
закон, якого змістом має бути заперення право-
суддя і створення ситуації, в якій понад усякий
сумнів стояла би об'єктивність державних фун-
кціонерів, що в такій важкій матерії уряд ого-
лосив своє „дезінтересані“ і є неприсутній. Зна-
ком часу є також обставина, що проти обгово-
рюваного тепер законопроекту виступає ББ.
Так само було це знаком часу тоді, коли на цьо-
му місці був обговорюваний законопроект про
амністію і ми зголосили внесок, щоби виняти
з того закону злочини виборчих зловживань,
що тоді ніхто інший, тільки представник уряду,
тодішній міністр справедливості і панове з
Безпартійного Блоку спротивилися цьому.

Виборчі зловживання прийняли були застра-
шаючий образ, який різко перечить не тільки
найпримітивнішим вимогам правопорядку, але
самому інтересові політичного устрою. Коли
мова про те, щоби закон, установи були скла-

Подяка.

Мій бр. п. муж. Іжж Олександр Бізницький в Раві
Руській переїздив в дні 1. серпня 1929 р. безпечення
свого життя в Товаристві „КАРПАТІЯ“ — Львів,
вул. Руська ч. 18, а в чотири місяці пізніше, то є
дня 10. грудня 1929 року помер на рапне запалення
жовчного міхура. Мимо цього, що до згаданого без-
печення запалено проміж тільки за 5 місяців в сумі
25 амер. доларів і 60 цт. Товариство „КАРПАТІЯ“
виплатило без ніяких застережень повну обезпечену
суму 1.000 — амер. доларів, за що почувався в обов'язку
адожити Дирекції цього Товариства мою подяку, та
поручити не Товариству найвищим аругам укра-
їнсько-сусільності.

Равка Руська, дня 31/1 1930.

1384 1—1 Лідія з Горницьких Білинська.

Найліпше збережете свої ошадности в Кооперативному Банку „ДНІСТЕР“ у Львові, вул. Руська ч. 20.

який приймає вклади в золотих або в доларах на
7%, і румить за них цілим своїм майном, що обіймає
між іншим три реальності у Львові і дві біль-
ші посілості в обені понад 2.000 моргів землі.

дені по неспальшованій волі народу, тоді паво-
ве цього правопорядку не хочете боронити.
В одній точці погоджуюся з п. Зайдлером
Він сказав, що цей законопроект є актом без-
надійного недовіря. Він казав правду. Справді
цей закон є актом безнадійного недовіря у пра-
восуддя, недовіря, щоби право було шановане.
Справді, ми є проняті безнадійним недовірим у
справедливість, у пошанування права, заспоко-
ювання найбільше справедливих наших посту-
латів. Все те тимбільше безнадійне, коли бачи-
мо, що цей закон стрічає труднощі і опозицію
з того боку, з якого повинен її найменше
стрічати.

На господарські теми.

Агрономічна праця в краю.

Силою обставин опинились ми в такому
стані, в якому про умови нормального розвит-
ку життя можна тільки мріяти. Словом, під
кожним оглядом, переживаємо тяжкі й відпові-
дальні часи, в які, коли хочемо кращого бодай
в майбутньому, — мусимо працювати зі само-
пожертвуванням, не покладаючи рук, не жалю-
чи часу, не витрачаючи даремно ані крихітки
енергії, ані народного гроша.

Кожний з нас, коли хоче добра для свого
народу, повинен бути свідомим своїх завдань
і прикладати свої сили та знання там, де вони
можуть дати найбільшу користь для загально-
го добра. Наша праця, кожний крок наш мусить
бути спрямований так, щоби давали тільки позитивні
наслідки. А цього досягнемо тоді, коли
на першому місці будемо ставити добро за-
галу.

Звичайно, що все це давно вже кожному
відоме, зрозуміле й тому доказувати його не
треба. Але погляньмо на дійсність... Вона також
відома... Одначе, як вона далека від наших
бажань...

Не є нашим завданням торкатися тут всіх
ділянок народного життя. Зупинимось лише
на агрономічній праці в краю, яка так потрібна
для піднесення добробуту нашого селянства,
головної основи біологічного існування та
розвитку культурного життя нашого народу, з
яка перебуває в такому неупорядкованому
стані.

Розглянемо, поступенно, такі питання: 1.
Потреба агрономів у краю. 2. Праця агрономів
на місцях: в сучасному і в майбутньому. 3. Плат-
ня агрономів: в сучасному і в майбутньому. 4.
Кермування працею агрономів: в сучасному і в
майбутньому.

1. Потреба агрономів в краю.

В багатьох країнах давно вже зрозуміли
вагу й потребу агрономічної праці для сільсько-
го господарства. Там існують тепер цілі армії
агрономів та велика кількість різних досвідних
установ і закладів. Поминаючи вже такі країни,
як Сполучені Держави Північної Америки та
Німеччину, де досвідництво та агрономічна пра-
ця стоять на дуже високому рівні — згадаємо,
що в межах сучасної Радянської України під
цю пору також працює біля 50 досвідних уста-
нов та поверх 6000 агрономів. Це на 27 мільонів
українського населення, себто на 1 міль. припа-
дає 222 агрономи.

А в нас тут, на українських землях у ме-
жах Польщі, тільки перед пару літами започат-
ковано агрономічну роботу і то виключно ма-
теріяльними засобами наших молодих коопера-
тивних організацій. Сьогодні ми маємо 28 по-
літичних агрономів, а коли порохуємо всіх агро-
номів: і тих що працюють на повітках, і тих, що
працюють у Мислоспільні, у центрах та в Спів-

*) Промову посла д-ра Загайкевича віднаради сей-
му, подано у бухгалтерському переказі на облітковий
лист „агроном“ — Присл. Ред.

(Продолжение)

Зорганізовані і свідомі коопера-
тивні продають у себе лише

яка зі всіх виробів є якостево найліпша і має великий і багатий сортимент.
У пов. Союзах Кооператив і складах „Нар. Торговл“ всюди можна дістати.

ЧОКОЛЯДУ А. ПЯСЕЦЬКОГО

Замовляти в „Нар. Торговл“ через свої Пов. Союзи Коопер.

ВІДГУКИ ДНЯ.

Обопільні кривди.

„Audiat et altera pars“ — ось засада, яка кермує кожним судом, коли той суд хоче вдержати славу безсторонності і справедливості.
— Кривда нам русинам! — кривимо на вісах, у соймі, а навіть перед Лігою Націй.

Кривда нам! — ось тон, тенденція, зміст маю не кожної політичної статті.

Але справедливість наказує вислухати і другу сторону. Може й від нас кривда діється, може й вона має право парівати, скаргитися, обурюватися...

Думаю, що так. А ви, Ш. Читачі, коли прочтаете все нічиє снізане, то признаєте, що в тім велика доза правди.

В однім з чисел „Ілюстрованого Купієра Подзвинного“, який — як відомо — виходить у місці осідку польсько-української „Згоди“, почався ось який фейлетон:

Z dnia

„Ruska Września“.

(Pr.) Rzecz dzieje się na „wywiadówce“ w gimnazjum polskiem w jednym z miast Małopolski wschodniej. Stremowani rodzice wysłuchują opinii profesorów o swoich pupilach i bęcwałach.

Przed profesorem ruskiego języka utworzył się istny zator. Wszyscy z namaszczaniem słuchają słów tego ostrego i wymagającego pedagoga. Między innymi jakiś starszulek cichym głosem zapytuje profesora o postępy swego wnuka.

— A... Jacek R. Z trzeciej „b“... — grzmi profesor.

— Tak, to mój wnuk, bardzo spokojny chłopiec i...

— Cóż z tego, że jest spokojny — przerywa niecierpliwie profesor — ale leń z niego śmierdzący.

— Leń?! Przecież z innych przedmiotów...

— Inne przedmioty nic mnie nie obchodzą. Mnie interesuje wyłącznie język ruski.

— Na co mu się on przyda? — ośmiela się zauważyć starszulek.

— To skandal, żeby dzieci polskie zmuszać do nauki języka ruskiego — wtrąca jakiś krewki legomość.

— Racja... racja... — rozlegają się liczne głosy.

— Proszę o ciszę — gromi profesor — uczymy według urzędowego programu, nie czas więc na dyskusję. A co do pańskiego wnuka, to zwracam uwagę, że jeśli nie będzie się uczysz ruskiego, to dam mu dwie i chłopak będzie repetować.

Jakaś cierpka uwaga zamarła na ustach starszulek. Rad nie rad, postanowił poprosić znajomego Rusina, żeby pomógł jego wnukowi w nauce tego nieszczęsnego języka.

A w domu, gdy dziadek obwieścił wnukowi swoją decyzję, wybuchła burza.

— Nie będę się uczyć po rusku, słyszy dziadek, nie będę! — odgrażał się 13-letni wyrostek.

— Musisz!

— Nikt mnie nie zmusi! Nawet kij! Możecie mnie katować jak dzieci we Wrześni. Nic nie wkuracie! — A zresztą, jak ci nie wstydz dziadzi zmuszać mnie do nauki ruskiego, jak ci nie wstydz będzie przyjmować w naszym mieszkaniu Rusina.

— Czy zapomniełeś już, że Rusini zamordowali mego ojca, matkę i brata, że spalili nam dom, że ciebie skatowali bez litości... Zapomniałeś o tem dziadzi?!

— Ja nie zapominałem — szepnął starzec, dumając i — to inni zapomnieli.

— To ci inni są bez duszy i serca — pawyłokował bez namysłu chłopiec.

Галактіон Чіпка.

Сойм.

Наради над самоврядними законами.

Дня 31. січня сойм почав радити над проектами самоврядних законів для 4 галицьких воєвідств. Справознавець Цюложко (ППС) вказав, що обов'язуючі тепер у Галичині самоврядні закони є анахронізмом. Крайня пора полагодити найнижчий недомогання гад, самоврядування. Обговорювані проекти передбачують зміну виб. ординації до громадських і повітових рад у Галичині. Попередні закони треба змінити, бо в них нема бажаної рівності. Є курії, з яких кожна вибирає таку саму кількість радних, хоч число виборців не однако. В Дрогобичі в 2-й курії 8 людей вибрало 18 радних. Виборці самі жартували, що іменують радних. Польська Ліка. Комісія авела свого часу 4-ту заг. курію, але в практиці стала вона передовсім жіночою. Опісля референт обговорив проект змі-

ни статуту для Кракова та Львова, для яких то міст числа радних не означено, бо це оставлено для порішення розпорядкові президента.

Опісля говорив начальник адм. віділу міні-ста в. справ Віндакевич. Він сказав, що міське самоврядування в Галичині та відісти ся прихильно до тієї виб. ординації, але з тим застереженням, щоб вона ввійшла в життя шойно як міне каденція урядуючих тепер гр. рад. Уряд вносить зміну уст. 12. про обов'язковість закону, так що у Кракові та Львові він обов'язуватиме з днем його оголошення, а в інших містах і містечках шойно тоді, як скінчуться каденції теперішніх м. рад. Пос. Целевич стверджує, що на перешкоді розвитку самоврядування в Польщі є національні меншини, бо кермуєчі кола бояться, що меншини матимуть там забагато голосу. Конституція має дво-яке відношення до самоврядування, бо поста-новляє, що начальниками самоврядування є представники виконуючої влади. У Східній Галичині відносини в порівнянні з факт. станом із передвоєнних часів змінилися на гірше. Польське законодавство приняло принципи пруської системи, яка в самоврядуваннях оставляла юнкрам надто великий вплив. У ділянці самоврядування старости мають вел. впливи, а користуються ними для політ. цілей. Станиславівський воєвода в однім обіжнику каже, що треба рахуватися з тим, що прийдуть вибори до повітових рад, тому треба заздалегідь постаратися, щоб всі посади в повітових віділах були обсажені згідно з польською державною рацією. Тепер маємо ухвалити закон про вибори до міських рад, однак він має ввійти в життя шойно за 6 літ. Це глам зі сойму. Постановою, що міський радний мусить володіти польською мовою в слові та письмі, йде ще дальше ніж уніфікаційні закони. Такий припис це провокація честі українського народу. Колиб прийняти такий принцип і припадково надати активним військовим право вибору до гр. рад і колиб припадково в Сх. Галичині був віце-мін. ген. Конажевський, то він не дістався би до гром. ради, бо не знає польської мови (оплески). Так староста може усунути кожного нелюбого йому кандидата. Пос. Полякевич (ББ) каже, що його клуб хоче ввести до теперішніх законів тези із проекту змін конституції ББ. Виборче чинне право повинні мати горожані від 24 р., а пасивне від 30 р. життя. Пос. Еремич (біл.): Це згідне з нар. демократією. Від Жид. Кайубо говорив пос. Лезер. Він сказав, що його клуб відкидає вимогу 2. уст. про обов'язок володіння польською мовою в слові та письмі.

На цьому відложено дискусію.

Вибір віце-маршала сойму.

На засіданні сойму 31. січня як перша точка був вибір віце-маршала сойму (на місце віце-марш. Марєка та Возницького, що зріклися цього становища). Голова клубу ББ. Славек пригадав, що марш. Дашинський звернув був пос. Славекові увагу, що зогляду на це, що віце-марш. Марєк і Возницький зрелися віце-маршалів, можна би збільшити число віце-маршалів. Клуб ББ. не згодився на те тому, що в 1928 р. відкинено кандидатуру проф. Бартеля та не предложив своїх кандидатів до президії сойму. Клуб ББ. готов був згодитися на визначення двох своїх представників на віце-маршалів, але при теп. скількості становищ віце-маршалів. Збільшення того числа ББ. вважає невідповідним. Коли марш. Дашинський повідомив, що предложено ББ. відкинути, клуб ББ. зазначає, що й далі майоризує його більшість теп. сойму та що це усуває надію на співпрацю з більшістю сойму. Тому ББ. не візьме участі в виборах.

Опісля клуб ББ. вийшов зі сали.

Пристипили до виборів. Найбільше голосів дістав кандидат ППС. пос. Пужак, а саме на 170 голосуючих 138 гол. й його вибрали віце-маршалом. Пужак не приняв того становища, кажучи, що віце-маршал повинен бути вибраним бодай половиною зак. скількості голосів. Дембський (Пяст) дістав 4 гол. і Вальницький (Сельр.) 4 гол. Інші голоси розбиті. Марш. Дашинський приняв резигнацію пос. Пужака до відома.

Гранді їде до Відня.

„Н. В. Журнал“ повідомляє з Риму, що італійський міністр закорд. справ Гранді приїде в місяці лютім до Відня, щоб зложити візиту канцлерові Шоберові та конферувати з ним у справах відносин між Італією та Австрією.

Експозе мін. Залеського.

На засіданні сойм. закордонної комісії дня 31. січня мін. Залеський виступив експозе, в яким ясував міжнародне положення та обговорив акт. справи польської міжнар. політики. Від його ост. експозе, себто від 19. січня 1929, зайшло багато важного в світовій політиці. Міністр згадав про гаску й льондонську конференцію, нове навізання дипл. взаємин між Вел. Британією і СРСР, збільшену діяльність Ліги Націй, порозуміння між Ватиканом і Італією. Опісля підкреслав миролюбивість Польщі. Дискусію над експозе відложили до най. ближчого засідання.

НОВИНКИ

— Фотограф Янушевич, вул. Вінцентого Поля ч. 1. (бічна Зеленої), Тел. 3960. зва 19—1

— „Нове Село“, селянський безпартійний тижневий часопис, появилася у Львові з датою 2. лютого ц. р. Хто хоче ушасанити цю нову газеткою наших селян і за які гроші вона виходить, невідомо, бо ні одна стаття чи замітка в першому числі не підписана автором, які, як видно, уважали чомусь за вказане видавати газетку — анонімово. Як видавець „Нового Села“ фігурує інж. Зенон Охримович, як відповідальний редактор Іван Яцишин — імена, які нікому нічого не говорять. Але з адреси газетки і з численних у ній оголошень Спілки Українських Агрономів видно, що видавцями „Нового Села“ є ті самі люди, які на недавніх зборах „Сільського Господаря“ у Львові вели туну й неперерічиву акцію проти його проводу, старанючись той провід захопити в свої руки — без ніяких даних до того. Зі змісту першого числа „Нов. Села“ видно, що воно є в першу чергу конкуренційним органом для „Народньої Справи“, бо обіцяє своїм передплатникам силу-силенну всяких господарських і грошевих нагород. Очевидно, видавці нової газетки неабияк демагоги, коли в статті „На новий шлях“ мають сміливість писати: „Наш часопис є першим правдивоселянським часописом, що його видають самі селяни-господарі“. Поживаємо — побачимо, скільки справжніх селян-господарів збудуть для нової газетки панове видавці.

— Підручник для наших членів громадських рад. Вже від довшого часу відчувався брак правничої книжки, з якої наші радні могли би черпати всі потрібні собі відомості. Книжка потрібна, передовсім тепер, коли по громадах укладають бюджет. Для заспокоєння цієї потреби, виходить на днях з друку накладом Видавничої Кооп. „Національне Обєднання“ правничка книжка „Громадська Самоуправа“, опрацьована послом В. Целевичем. Є це практичний порадник про громадські самоуправни бюджетові і податкові закони зі зразками замітів, відкликів і скарг. Нашим радним слід докладно за-знайомитися з її змістом, щоб повести громадське життя з найбільшою користею для народу. Ця книжка є цінний вклад в нашу правничу літературу, бо досі нема навіть подібного польського підручника, де були би зібрані і обговорені всі громадські закони й розпорядки. Помило великого вкладу праці автора й великих коштів видавництва (книжка буде мати около 11 аркушів друку) ціна одного примірника, як довідуємось, буде виносити лише три золоті.

— Що принесе новий розклад їзди? Новий розклад їзди залізницями, який увійде в життя 15. травня 1930, передбачує урухомення кількох нових поспішних поїздів на лінії Львів—Стрий—Лавочне. Ці поїзди матимуть подучення із поспішними поїздами, що їдуть на Чехословаччину і Мадярщину, окрім того у поїзді Львів—Лавочне буде прилучений один віз для безпосередньої комунікації Львів—Будапешт. Поїзд Львів—Лавочне вийдежтатиме зі Львова в год. 7.30 рано. Від 5. травня курсуватиме кілька нових поїздів на лінії Львів—Луцьк.

— Ще про вбивство гімназійного учня у Львові. Вчора подали ми в „Ділі“ замітку про вбивство гімназійного учня Лешка Раба, а сьогодні подаємо ближчі інформації про цей трагічний факт: Трагедія відбулась зараз після роздачі піврічних свідоцтв у школі св. Анни. Учень Збігнев Фіхтель вибів аш школи, стрілив до свого товариша Лешка Раба і вбив його на місці. Куля вцілила в праву частину легені. Вбивця є сином комісара поліції і мешкав при вул. Капарівській ч. 7, де його після вбивства арештовано, але після слідства випущено на волю. Причини вбивства невідома, бо вбивця таво-

Кінотеатр „СТИЛЕВІЙ“

НЕБАРОМ Буря над Азією

дять, що застріляв товариша через необережність, але є докази, що тут мається до діла з особистою пістолем.

— Військовий підстаршина бє „цивілі“ в трамваї. Дня 29. січня в 7. год. вечором у трамваї воші сімки (порядкового числа возу не знаємо) на шляху між Політехнікою і вул. Садівничською якийсь старший сержант польського війська побив Івана Василюка, робітника, зайнятого у фільмовому підприємстві фірми Метро-Голландія Маєр. Подія представлялася так: Робітник Ів. Василюка поставив на передню платформу воза невеличкий пакет (фірми, в якій служив), а сам сів до трамваю задньою платформою. Сержантові не подобалося чомусь те, що Василюка поставив на передній платформі пакет і він почав індагувати кондуктора, чому той на це дозволив. Кондуктор відтривався, як міг, заявляючи, що це не є справа сержанта, а акція загрозливого сержантові, що біже поліцію, якщо він не успокоїться. Сержант поіртнований, вийшов на передню платформу і почав рухати ногою пакет. Василюка тоді вийшов теж туди і став в обороні пакету. У відповідь на те сержант кинувся на нього і діяма до його побив, почім вискочив з трамваю. Виявилось, що сержант називається Владислав Багута і служить у 6 ба-оні саперів.

— Боротьба за віята. У селі Річка, в Косівщині, старство затвердило вибір нового віята Порфіра Кішука і хотіло йому передати урядування на місце давнього віята Михайла Тонюка. Проти вибору нового віята виступила група селян прихильників Михайла Тонюка і зібравшись у числі 300 осіб перед будинком громадської ради, домогалися усунення Порфіра Кішука. Присутній тоді в громадському уряді делегат косівського старства покликав поліцію і силою розігнав невдоволених селян. Скінчилося тим, що тимчасовим віятком назначено Гаврила Матейчака, асесора громадської ради, а в громаді прийде до нових виборів. Підчас цієї демонстрації селян проти нового віята, арештовано асесора Миколу Кошука, якому поліція закидає, що це він намовив селян до демонстрації перед громадським урядом.

— Пробив ножем свою наречену. Тадей Гродзіський із Галича посварився зі своєю нареченою, Марією Кернякевичівною з Межигор'я і в сварці пробив її ножем, після чого сам зголосився на поліції в Станіславові і казав себе арештувати. Поранену наречену відвезено до лікарні.

— Оригінальний візитатор в'язниць. У Львові, на стації Підзамче арештовано Вольфа Йоселя Ферстера, родом із Пйотркова, якому недавно забавлялося відіграти роль делегата міністерства справедливості і візитатора в'язниць. Цей тип зголошувався у директорів в'язниць у Львові (в Бригідках), у Стрию, Дрогобичі, Золочеві і Тернополі, всюди показував фальшиві документи міністерства справедливості, оглядав в'язниці, випитував в'язнів про умови їх життя, давав їм гроші на обслуговування за несправності і записував скарги в'язнів на дозорців. Яку ціль мав у тім хитрий обманець? Ціль була дуже проста: він хотів заробити, тому кожному директору в'язниці пропонував купити собі в нього інгалаційний апарат, яким можна провітрювати тюремні келії, щоб бідні в'язні мали чим дихати, а хитрий обманець, щоб мав з чого жити. Такі інгалаційні апарати купила в цього „візитатора“ дирекція в'язниць у Золочеві та Тернополі і заплатила за них навіть не погано, думаючи, що ці апарати продає міністерство справедливості. Тепер „візитатор“ в'язниць Вольф Йосель Ферстер сам опинився у в'язниці і виявилось, що в своїм житті він просидів у в'язниці 8 літ, очевидно у келіях, які інгалаційно такими апаратами, які він продавав і тепер ще посидить собі без інгалації.

— Перший злочинець у ватиканській державі. Ватиканський суд засудив одного злодія на три місяці в'язниці за крадіж 7 лірів із каси одного костела. Оборонцеві не вдалось вивести для обвинуваченого легшого виміру кари. Перший присуд у ватиканській державі оголошено „імені римського папи“.

— Дейвис про імміграцію. Мін. праці Джеймс Дж. Дейвис у своєму звідомленні, яке предлажив Конгресові у Вашингтоні, радить щоб Конгрес уповажив його вибирати потрібних іммігрантів. Він хотів би, щоб мав право в межах квоти допускати передовсім спеціалістів і таких робітників, яких Америка в дану попу потребує.

— Комуністи проганяють. Малесенька комуністична партія в Америці прогнала з партії комуніста Ската Нірінга за книжку, яку він написав, а яка не подобалась більшовикам з Москви.

— Кандидат на мін. війни Зед. Держав. З Вашингтону подають, що кандидатом на американського міністра війни є колишній сенатор Джозеф С. Фрілінгтайсен. Як сенатор Злуч. Держав, Фрілінгтайсен в 1919 р. живо цікавився українською справою.

— Амбасадори в радіо. Цього року з Вашингтону буде промовляти до радіо 55 амбасадорів і послів чужих держав. По промовах буде музика їх країн. Бритійський амбасадор Ем Говерд буде промовляти перший 21. ч. м.

— Замала платня. Посадникові Нью Йорку, Джеймсові Дж. Вокерів, хотять підвищити річну платню з 25.000 на 40.000 дол. Знову губернаторові Ларсонові з Нью Джерзі хотять подвоїти 10.000-ну платню.

— Лист Айнштайна до арабів. З Бруселя пишуть, що в арабській газеті „Фаластін“ появилсь лист відомого вченого, автора теорії релятивності Айнштайна. Лист цей звернений до арабського населення Палестини, а в цьому листі Айнштайн пише, що будучина народів лежить у взаємних порозуміннях усіх народів та що агресивний шовінізм веде нації до загибелі. Айнштайн як жид радить арабам зрезигнувати з Палестини, за що жиди допомогли арабам опанувати краї середнього Сходу. Лист Айнштайна характеристичний тим, що Айнштайн так як і всі апостоли порозуміння і згоди між народами, хочуть досягнути цю згоду коштом ворогів своєї нації.

— Новий каталог книжок на 1930 рік висилає даром бібліотекам Книгарня Наукового Т-ва ім. Шевченка, Львів, Ринок 10. 1318 4-10

Ціни набілу у Львові.

„Маслосоюз“ платить кооперативам для 31. січня: за масло експортне, солоне, пріма по 520 зол. за відбогаті; за масло десертне, несолене, пріма 5— зол.; за літру молока 34 сотинки; за літру сметани 170 зол.

3 театру.

Нова ревія „Гонгу“.

Ця нова ревія під назвою „Серденько стягні маску!“ має дві чи пак три дуже добрі точки програми. Перша це дотепна сатирична сценка „Великі львовяни у школі“. Кілька популярних постатей м. Львова сидить ще на шкільній лавці і кожний із них виявляє талант у зовсім іншим напрямі, ніж той, в якому колись піде і зробить кар'єру. Майбутній купець-мільйонер пише вірші, захоплений літературою, а майбутній поет мріє про купецтво. Дуже талановитою артисткою є пані Ч. Целінська, що своїми жидітськими монологами викликувала ширий регіт.

3 судової салі.

Апеляційна розправа в справі співу національного гимну.

Городський суд у Белзі засудив о. Мировіслава Ріпецького, пароха в Лісках, на два дні арешту з замінною на 25 зол. гривни за провини у §. 314. к. з. (перешкодження в урядовій чинності), якої допустився тим, що сказав поліцаєві зі „Княтина“: „Можете зробити на нас донесення“, коли він по Шевченківській концертній з криком перервав спів національного гимну, а учасники концерту, не зважаючи на поліцейський спротив, відспівали гимн до кінця.

Проти вироку городського суду вінс обвинувачений відклик до апеляційного трибуналу у Львові. Дня 21. січня ц. р. відбулась судово розправа в цій справі. Боронив д-р Михайло Волошин, який у своїм обвинуваченні виводив представив, що нема ества провини в §. 314. в поступку обвинуваченого тому, що спів національного гимну не є заборонений і на всіх народних концертах та святочних обходах без перешкоди співається й ніколи не зазначається в програмі співу національного гимну, як окремої точки. Навіть по Шевченківських концертах, улаштовуваних гімназією молоді, все співають учасники національний гимн у присутності представників Кураторії й адміністраційної влади, та нікому на галку не приходить перервати цей спів. Поліцай поступив безправно, а також його донесення, що обвинувачений тупиу, є несправдливим тому, що поліцай серед гамору не міг нічого чути, будучи у віддаленні яких десять кроків від обвинуваченого, як, це зізнали переслухані свідки.

Апеляційний трибунал зніс вирок городського суду у Белзі та звільнив обвинуваченого від кари. Це рішення апеляційного суду є важке тому, що в останньому часі — як це

було недавно прим. на ювілейному просвітному концерті в Сокалі — представники адміністраційної влади переривали спів національного гимну, забуваючи про те, що їх обов'язком є шанувати наші святі національні почуття.

Свідок.

Зі спортового життя.

Курс спортових суддів.

Виділ Українського Студентського Спортового Клубу організує за порозумінням з Українським Спортовим Союзом курс спортових суддів під проводом проф. Гайдучка. В програмі курсу входять: легкоатлетика, копанний мяч, відбиванка, кошівка, п'ястучка, „лазена“, ситківка, плавання, гаківка та лещетарство. Курс зачнеться 5. лютого ц. р. в год. 19. у пластовій домівці, вул. Бляхарська 11/1, захід від вул. Руської ч. 3. та триватиме місяць. Абсолютенти курсу по іспиті з поодиноких ділянок одержать дипломи Українського Спорт. Союзу. Зголошення приймає 3. і 4. лютого в год. 19. у пласт. домівці т. Рак. Участь у курсі можуть брати члени українських спортових клубів та руханкових товариств. Виклади відбуватимуться щодругий день в год. 19.

Змагання в пінг-понгу.

Виділ УССК. подає до відома своїм членам, що в днях 15. та 16. лютого ц. р. відбудуться змагання в пінг-понгу за мистецтво УССК. Тренувати до змагань можна щопонеділка, вівторка, середи і п'ятниці від 1. лютого почавши, від год. 19—21. у пластовій домівці, вул. Бляхарська 11/1, захід від вул. Руської ч. 3.

Гокейові змагання за мист. Б-класи.

Гокейові змагання за мистецтво Б-класи у Львові перервані наслідком того, що лід на ставах топиться. Україна не розіграла з тої причини в середу змагань з Гасмонеею. Досі українська дружина розіграла два змагання за мистецтво Б-класи в гаківці (з Лехією і Б. і Погоною і Б.), які виграла, здобувши таким чином чотири пункти. На першому місці в таблиці цих мистецтв є Львовянка, що має теж 4 пункти, зате ліпше від України відношення воріт.

Драгош Вола—Довбуш 4:1.

Також другі свої змагання в гаківці програє чернівецький Довбуш з вислідом 1:4.

Дописи.

ЯВОРІВ. (Добра нагода.) На перший план серед научних заведень „Рідної Школи“ видвигается українська кодукаційна гімназія „Рідної Школи“ ім. Остапа Маковей в Яворові. Небезпечки та різного роду перепони в розвитку того заведення наче минули. Гімназія йде нестримною ходою вперед і розвивається гарно даліше. Чим похвалитися може Яворів, то саме своєю гімназією. Так поставлений на європейський лад середніх шкіл справді у нас мало! Під кожним оглядом яворівська гімназія „Р. Школи“ стоїть високо. Педагоги відповідають своїм завданням. Нагляд над молоддю запоручений. Молодь учитесь і виховується. Наука ведеться в поміщеннях, що їх зазидують нам не тільки противники в Яворові, але й неоди державне заведення. А поміщення, де вчиться дитина, багато значить для неї і для її здоров'я. Габієти, лабораторії, книгозбірні зростають рік-річно. Ученики користують із 12.000-ної „Бібліотеки У. П. Т. в Яворові“, що також приміщена в партії гімназійного будинку. Оплата за науку в кодукаційній гімназії „Рідної Школи“ ім. О. Маковей в Яворові мала; вона далеко нижча від оплат по інших рідношкільних заведеннях, а навіть по державних. А вже щі найдетніше, то бурси для мешкання і життя молоді. Бурса ім. І. Франка в Яворові під веденням проф. Чмоли просто зразкова. Діляться вона на два відділи: один дорожчий для тих, що вимагають більших витід; другий дешевший, що дає ученикам вистарчаючу можливість життя при науці в гімназії. Тепер з нагоди шірічка по школах слід батикам звернути увагу на Яворів. Сам Яворів — затишне місто, що азаманито надається на спокійну науку. Подучення зі Львовом догідне залізницею та автобусом. Думаємо, що тепер, а нагоди вироку по школах, коли неоди батько мусить поважно подумати про дальше виховання, ведення в науку своєї доньки чи сина, що ходять до середніх шкіл, не помине він Яворів, тільки добільшить чисельність яворівської рідношкільної установи, а чого сам буде щодовольний, бо сповнить добре свій обов'язок супроти своїх дітей. У справі прийняття до коед. гімназії „Р. Школи“ ім. О. Маковей в Яворові слід звертатись на адресу дирекції. Там можна дістати також інформації у справі прийняття до бурси ім. І. Франка.

Варкез.

**СПІШЬТЕ УСІ
ДО МАГАЗИНУ**

Штерна — Казимирівська 33

УВАГА НА ФІРМУ: ШТЕРН, вул. КАЗИМИРІВСЬКА, Ч. 33.

1356 2-4

бо з причини пікантної ліквідації продаж пай-
гарніш і найліпші річі, светери, намізольні,
реформи, панчохи і ін. по назково низьких
цінах. — **Випродаж вишитої білизни** —
Поспіх вишитої. 1-1 1-1 1-1 1-1

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ:

Петро Козлячок: Вогонь. Збірка опові-
тань в сільського життя. Львів 1930. Вид.
„Книжка“. Ст. 64.

**Володимир Січинський: Сутківська твер-
діння.** (Українська архітектура). Фотографії й
рисунок. Окладина С. Гладкого. Львів 1929.
стор. 34.

І. Моц: Наука їзди на лешатах. 45 на-
люнів. Львів 1929. Накл. „Сокола-Батька“,
стор. 64.

Д. Наколишин: Пророк і ми. Промова на
свято Шевченка. Коломия 1929. стор. 16.

ЖУРНАЛИ:

Розбудова Нації. Орган проводу україн-
ських націоналістів. Грудень, 1929. Зміст:
1. Проф. д-р М. Вікул: До церковного питання
на Україні. 2. Інж. М. Сіборський: Вимірю-
вальний режим. 3. В. Богум: Літа визволення на-
родів Східної Європи, Кавказу та Закаспію.
4. Євген Оняцький: Фашизм і ми. Офіційна
частина.

Кооперативна Республіка. економічно-
суспільний місячник. Львів, 1. січня 1930, ч. 1.
Наш журнал в 1930-ім році: К. К.: Криза не-
додання; В. Доманицький: Система Соляри —
одні із способів розрешення кризи збіжжів

господарки; О. Охрим: Праця в селянським
господарстві; П. Панченко: Психотехніка, як
основа наукової організації праці; О. Отана-
Погребенко: Пять років студентської коопе-
ративи; З кооперативного світа; Господарська
хроніка.

Відродження. орган українського проти-
алкогольного Т-ва „Відродження“. Львів, 15.
січня 1930. Ч. 1. Зміст: Слово до громадян-
ства. — Ю. К.: Чого хоче протиалкогольне
Товариство „Відродження?“ І. Г.: Жажлива
мова цифр. Я. Ч.: На Новий Шлях. — Д-р В.
Ф.: Молодь алкоголь — характер. — Д-р В.:
Одна чарка горілки збиває. — Сен. О. К.:
Ключ до жіноцтва. А. Ч.: Підпал. Ю. Д.: У-
країнський протиалк. рух. Новинки. Комуні-
кати. Оголошення.

Вікна. Література, мистецтво, критика.
1930. Січень. Ки. І. Зміст: М. Сопілка: Коли-
санка, Рейки, Працюючим рукам; С. Тудор:
Молодше божество; Пасанто (М. Каличук):
Вартівничий; К. Яран: Страйк; П. Козлячок:
Похорон; Ж. А. Рембо: Перші причастя (Пер.
В. Бобинський); М. Каличук: Де ставок та
млин; В. Китаєвський: Тартак; Р. Драган:
Бобо, На порозі третього року; В. Шапін:
Про те, як можна „зніщити“ марксизм; Літе-
ратурна хроніка; Бібліографія; Дереворити Т.
Лебедевої; Ілюстрації С. Вальницької й С.
Гордійського.

Культура, журнал культурного, суспіль-
ного й політичного життя. Ч. 1., січень 1930.

Зміст: Ленін про міжнародне значіння листо-
падової революції. — Ч. Я.: Дешо про „куль-
туру“ і про відсутність культури. — В. С.: До
історії воєнної радикалізації, Початки
соц. руху в Сх. Галичині в документах ав-
стрійської охорони, Матеріали й документи до
питання історичної генези західно-української
Робітничої Лівиці. — В. С.: Українське на-
ціональне питання в кривому зеркалі В. За-
тонського. — Н. Лазаревич: Про ухили в
українському національному питанні. (Спроба
марксистської критики „хвилювизму“, шумські-
му“ та „затонськizmu“). — Потрібна максима-
на єдність. — Зі союму. — Десять роковина
„Українських Щоденних Вістей“.

НОТИ:

И. Кушакевич: Музичні твори С. П.
1) Ч. 14. Лебедина пісня — мішаний хор. Ц.
2 зол. 50 сот. 2) Ч. 11—14. Лірична суїта —
на мішаний хор: І. Сосна. — ІІ. Мімова. —
ІІІ. Ти не дивуйся. IV. Лебедина пісня. Цін.
7 зол.

† ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ.

о. Михайло Мрозовський, парох Зал-
ської Волі, Перемиської Епархії, по короткій,
тяжкій недугі заснув у Бозі дня 12. січня
1930 р. в 44. році життя а 16 священства.
В. Й. П.!

1375 1-1

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський Театр:

Субота, 1. лютого, год. 3:30 пополудні
„Тріо“ прощальний виступ Малицької,
Венгерки і Савана).

Субота, 1. лютого, год. 7:30 вечором
„Княжна Шілаго“.

Малий Міський Театр:

Субота, 1. лютого, год. 7:30 вечором
„Міреде Ефрос“.

Неділя, 2. лютого, год. 3:30 пополудні
„Міреде Ефрос“ (Змінені пісні).

Неділя, 2. лютого, год. 7:30 веч. „Мі-
реде Ефрос“ (Гост. виступ В. Семашко-
вої).

Театр реалі „Гонг“ — в салі кіна „Ко-
посей“:

Субота 1. П. „Серденко, стигни ма-
ску!“. Дні вистави: год. 7:30 і 9:30.

Неділя, 2. П. „Серденко, стигни ма-
ску!“. Дні вистави: год. 7:30 і 9:30.

Кіна.

АПОЛЬО: Звукова фільма „Співаючий
літун“.

КАСІНО: Заборонені години (Рамон
Новаро). Карло XII (в ролі царя: Мих.
Северський, в ролі Карла: Геста Екман).

КОЛЬБОСЕН: Двоє в літаку (Том
Мікс).

ЛЕВ: Чоловіче право (Білі Дов).

МАРУСЕНЬКА: Сильна людина (на
ос. повісті Ст. Пшибишевського, в гол.
ролі Гр. Хмара із Театру Станіслав-
ського).

ОАЗА: Шлюб на російському дворі
(Ліна Гейл).

ПАЛАС: Звукова фільма: Корабель ко-
медіантів (Ляра й Пляте).

ПАН: Маски Ервіна Райнера.

ПАСАЖ: У вічніх праці.

ПРОМІНЬ: Діагона.

СІЛІБЕ: Чия є моя жінка? Ніч у По-
ліварі.

ФІТМОРГАН: Любонна під засу-
женим.

ХІМЕРА: Кохання без сотника (Каяра
Бов).

УПІХА: Сурки котання (Мейрі Фіабін,
Дж. Беріур, Дон Альвардо).

Програма радіо.

Неділя, 2. П. 1930.

Варшава (1411,7) 12:10 Симфонічний
оркестр із Варшави. Філармонії, 16-0
Народний ансамбль (вгол.) Кравців (31:25)
19:30 „Дело й жисте в волон“ з рецензі-
ями (Галушка). Поезії (33:45) 21:45
Земля вишні. Катюшині (40:27) 19:15
Трансмісія богослужіння з костела Бел.
Пекарня (Шавська) 17:30 „На шашини“

авдіція (Мотковський). Ляйпціг (23:59)
16:00 Люкція Борджія (драма В. Гюго).
20:00 Вірний музик (ром. опера). Брати-
слава (27:9) 9:30 Реліг. музика. 19:00 Танк.
муз. Галін (35:6) 19:00 Популяр. концерт
Льондон (35:6, 3) 16:00 Церковна кан-
тата Баха, 17:00 Концерт радіооркестри.
18:45 Фортел репідаль. Штутгарт (36:0)
14:00 Холодне серце (анд. для дітей).
Берлін (41:8) 15:00 Т. Чокор читає
власні балади. 16. Концерт квартету.
Стокгольм (43:6) 14. Симфонічний кон-
церт. Рим. (44:1) 10:00 Релігійна музика.
21:00 Мефісто (оп. Боїта) Прага. (48:7)
11:15. Муз. поранок (твори Карелі).
20:00 Концерт Чеської Філармонії.
Відень (51:6, 3) 19:00 Концерт Студ. Хору.
Будапешт (55:0) 19:25 Із. Ноді, ІІ. Че-
лень: Мадридські пісні (пиг. оркестра).
Москва (52:5) 19:00 Народний вечір, Ков-
но (19:35) 19:30 Вечірня музика. Харків
(13:04) 9:00 Недільний концерт. 19:30 Ве-
черній концерт. Париж (17:25) 21:00 Кон-
церт.

Понеділок 3. П. 1930.

Варшава (1411,7) 20:30 Міжнародний
концерт з Будапешту. Ляйпціг (25:9)
20:30 Концерт з Вроцлава. Льондон
(35:6, 3) 20:45 Концерт з Франкфурту
(симфоніч. Бетовена). Берлін (41:8) 16:30
Концерт солістів. Стокгольм (43:6) 19:30
Концерт радіооркестри. Рим (44:1) 21:02
Легка музика. Лінгенберг (47:3) 17:30
Кажеральна музика. Прага (48:7) 20:30
Концерт з Будапешту. Брюссель (50:9)
21:15 Народний вечір у столиці неза-
лежності Бельгії. Відень (51:6, 3) 20:30
Концерт з Будапешту. Будапешт (55:0)
20:30 Міжнародний концерт, Москва (52:5)
20:00 Гумор і сатира. Ленінград (10:00)
16:00 Концерт. Харків (13:04) 19:30 Сим-
фонічна оркестра. Париж (17:25) 21:00
Концерт.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає

БЖУТЕРІО, ЗОЛОТІ І СРІБ-
НІ ВИРОБИ продає за готівку і на-
рати від десятих літ у цілком краю апана
фірма Іван Зельтенрайх, Львів, пл.
Марійська ч. 5. Кулуну брильянти, золо-
то, срібло, плачу найвищої ціни. 1002 36

ТОРГОВЕЛЬНІ КУРСИ І ПРІЩ-
ШПРУНГА, вул. Лячківська ч. 34,
приймають вписи на новий 5-ти міся-
чний торговельний курс. Початок на-
уки 4/ІІ. Стенографія. Писання на ма-
шинах. 1363 3—3

ВІСНІК Голдіннярсько-новарської
роботи виконує найстаранніше
Домбровські-Розважескі
Ліній Готель Жоржа) вул. Академічна
ч. 2. 1195 4

З „ДІЛО“ вишитою книжечку, пи-
дану через НКУ, Геродот Ягайлон-
ський на іллівше Василь Шала р 1899,
жизн. Чернелан, пов. Яворія, унезалеж-
нось. 1372 2—3

АТИСТИЧНІ АЛІМИ — „ШАТ-
ІЯ“ — вул. Пекарська ч. 8. 1385 1-8

ВІСНІКАЮ почтою гарні, вибірані
гриби (найменше 5 кг.) по зол. 20—
1 кг. — Сливкові повила на пукрі в 5 кг.
фасках за зол. 15— Волоські оріхи в 5 кг.
жшочках за зол. 26— Правдину овечу
бриляду в 5 кг. фасках зол. 16. — Фран-
ко за посліплатою. Мендель Штуммер,
Косів н. Коломий. 1382 1—10

СТУДЕНТІВ, учеників прийму на ме-
шкання, окремий покій — вул. Ха-
новської 10/ІІ Опальна. 1380 1—1

ПРОДАЮ рижини по 3 зол. кілограм.
— Бічна Декерта, ч. 5. 1381 1—1

МОДНЯРСЬКИЙ, добре просперуючий
склеп, вул. Руська, а приводе ви-
дачу віддам. — Зголошення: вул. Кур-
кова ч. 4. Фішаер. 1387 1—1

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає

Д-Р ЄВГЕН ДУРДЕЛЛО

був. лікар загальних клінік, спеціаліст
скірних, венеричних і сексуальних недуг
та лікарської косметики
ординує від 8 10/2 14—18.
в неділі і свята від 10—11.

Гірське сонце. Вапороф. Діатермія. Кріо-
терапія. Сепараткові почекальні.
Львів, вул. Потоцького ч. 11. І. п.
826 Телефон 65—87. 69—7

В. Секундар загального шпиталю

Д-р В. Кашубинський

спец. внутрішніх і діточих недуг
орд. від 9 11, 3—5.

Львів, вул. ГРУНАЛЬДСЬКА 11 а.
ріг Задвір'янської давн. Садівницької,
бічної Льва Сапига. — Телефон 83—47.
1322 4—10

Спеціаліст загальних шкірних недуг і косметики
Др. І. Мунд Д. сек. шп. від. і львів.
орд. від 8—10 і 2—6,
в неділі від 9—11 Львів, Асника 1, ріг
Пасуадського (Панської). Телеф. 48-01.—
595 Лічення жиликів. 19—7

Одинока нагода

протягом лютого купити дешево
і добре.

Продаватимуть сизадниці І. красної
фабрики капелюхів

Р. НАЙВЕЛЬТА у Львові.

Капелюхи:
Мужеські Жіночі:
по зол. 5:50, 12:50, 15:50, по зол. 6:50, 11—
17:50 і 19:50. Беретів зол. 4:50.
12:12 4—7 Шапки „ 5:50

АДВОКАТ

Михайло Заньків

1334 бувший суддя 3-4
відкрив адвокатську канцелярію
у Балигороді (у власній домі).

Американська система!

ФАБРИКА МЕБЛІВ „ФАМЕТА“

Львів, вул. Красіцьких ч. 12 а.
Продає кожному без ручителя на умови
платності дотенер небувалих, спальні,
ідеальні, кухонні і бюрові урядження
Від 10 зол. Від 10 зол.

Поодинокі штуки меблів, вистелювані ме-
белі, фотелі до спання, дивани, матра-
си, шафи й інше. 1011 10-29

2.800 ЗЛ. НОВІ ЗАГРАНИЧНІ ПІННА,

чорні, найвищої конструкції,
на догляді: сплати поручи
включно заступництво
„Moniuszko“ вул. Зіморонича, ч. 12

Надійшов вістун осени й зими

КАТАР

носа, гортанки й хрипка
тому поручається

РІНОМЕТНУЛ

зареєстр. в Міністр. Внутр. Спр. п.
ч. 1198 і в держ. патентовім Уряді
1330 п. ч. 18236. 2—12

РІНОМЕТНУЛ звикається при
стрім катарі носа, гортанки й хрип-
ці — усуває наслідки і в середній
ком дезінфекції відлихоних доріг.

До набуття в усіх аптеках. Ціна 1:75.
Генеральне Предст. „OZON“ Львів.

ДОБРИ ЗАРБОТОК І ЗАПЕВНЕНІ

БУДУЩІСТЬ матимуть наші заступни-
ки до продажі львовських паперів і зби-
рання життєвих обезпечен. Платитимуть
привілля, укладаємо зачетні, викуповують
патент. — Зголошення до Адмі. „Діло“
від „Сталий зарбiток“.

1388 1—1

Велика продаж

Решток за безцін

Галицький Магазин Новостей.

1385 ГАЛИЦЬКА 15.

За редакцію відповідає Олександр Костин. Видав Видавничу Спілку „Діло“.

В друкарні Видавничої Спілки „Діло“, Львів. Ринок ч. 14